

عنوان مقاله:

نگاهی به آرا و عقاید و زمینه های بروز و ظهور فرقه حروفیه

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 14، شماره 55 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی گراوند - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

فتحعلی شهبازی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

حروفیه، فرقه ای است که در ایران عصر مغول و تیمور، تحت تاثیر اوضاع نابسامان آن عصر ظهور کرد و هدفش قیام پیشه‌وران و رعایا علیه تبعیض طبقاتی بود. این نوشتار بر آن است تا اهم اصول اعتقادی حروفیه، ریشه های تاریخی و رهبران و پایه گذاران اصلی آن را بررسی و معرفی کند؛ حروفیه یک مسلک مذهبی مبارزاتی و معترض ایرانی با اعتقادات شدیداً ملی‌گرایانه بود. آنها بر ارزش نمادین و معانی رمزی حروف و شناخت خدا از راه حروف تاکید داشتند و مقام انسان را بسیار بالا می بردند. اساسی ترین اصول اعتقادی آنها عبارت است از: شناخت خدا از راه حروف؛ انسان خدایی؛ اعتقاد به اینکه فضل الله استرآبادی، پایه گذار حروفیه، همان مسیح و خاتم اولیا و انبیاست؛ خواب منبع الهام و معرفت، و رویا جایگزین وحی است؛ اعتقاد به الوهیت علی(ع)؛ نامیرا بودن رهبران و ... این عقاید باعث انحراف آنها و غلو در منزلت فضل شد، و در نتیجه از سوی علما و حکام مطرود شدند

کلمات کلیدی:

حروفیه، فضل الله استرآبادی، اعتقادات مذهبی، ارزش نمادین حروف، انسان خدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403831>

